

Onder de leden

Caro Emerald

Caro Emerald bereikte in luttele jaren een succes waar veel muzikanten alleen maar van kunnen dromen. Haar lancering als popster was bijna per ongeluk, via een ijlings opgericht label. 'Ik ontmoette mensen die het gaandeweg in me zaten zitten. Het was, en is, een magic match.'

Wat doe je nu?

Kroatië, Bosnië, Servië, Bulgarije en Tsjechië. Landen waar Caro Emerald volle zalen kan trekken, maar nog nooit een voet heeft gezet. De bustour binnenkort door Midden- en Oost-Europa maakt hier nu een einde aan. 'We geven acht concerten, een soort nasleep van onze Emerald Island Tour van verleden jaar door Nederland en Engeland,' vertelt Emerald eind januari, terwijl ze uitblaast van een snelle trip naar Moskou voor een besloten optreden. 'Ik kijk er erg naar uit, ook om weer in Polen, Hongarije en Roemenië te spelen. Het publiek in Oost-Europa is meestal razend enthousiast.'

Caro Emerald bereikte in luttele jaren een succes waar veel muzikanten alleen maar van kunnen dromen. Zo vielen haar de afgelopen jaren vanuit heel Europa platina platen in de schoot en wist ze in een razend tempo Engeland te veroveren. Haar eerste album stond in 2010 wekenlang in de hoogste regionen van de Britse hitlijsten en sindsdien steekt ze bijna ieder jaar het kanaal over voor een tour.

Haar opkomst als ster was bijna per ongeluk. Emerald verdiende in 2008 de kost als zangdocente en achtergrondzangeres toen de producers David Schreurs, Jan van Wieringen en Robin Veldman en de Canadese songwriter Vince Degiorgio haar vroegen het liedje *Back It Up* in te zingen. Het trio wilde het nummer slijten aan een band, en had onder meer een Japanse popgroep op het oog. Maar nadat Emerald, toen nog gewoon Caroline Esmeralda van der Leeuw, het nummer had ingezongen, begon er bij de aanwezigen iets te dagen. 'Ze zeiden: dat klinkt wel erg goed met jouw stem,' vertelt ze. 'Dus ik dacht: wie weet geven ze het wel aan mij. Ik probeerde zoveel mogelijk enthousiasme uit te stralen.'

Schreurs en Van Wieringen probeerden het nummer aanvankelijk toch te pitchen, maar slaagden hier niet in, enigszins tot opluchting van Emerald. 'Niemand wilde het hebben. Niet omdat het slecht was: sommige bands hadden de indruk dat het liedje van mij was. Dus toen ze mij in vol vertrouwen het num-

mer gaven, ben ik het direct zelf gaan pluggen.'

Al snel diende zich de volgende hobbels aan. Na succes bij de Amsterdamse tv-zender AT5 en Arrow Jazz FM, wilden Schreurs, Emerald en Van Wieringen *Back It Up* uitbrengen via een label. Maar omdat platenmaatschappijen niet toehapten of onvoldoende reageerden, richtten ze er zelf maar eentje op: Grandmono Records. Terwijl dat werd opgetuigd, schreven Schreurs, Van Wieringen, Emerald en Degiorgio in een explosie van energie liedjes voor *Deleted Scenes From The Cutting Room Floor*. Een album dat in 2010 werd uitgebracht en viermaal platina scoorde in Nederland.

Aanvankelijk was het de bedoeling die plaat wél bij een label onder te brengen. Maar toen *Back It Up* in 2009 een regelrechte hit werd, en de platenmaatschappijen flink waren wakker geschud, krabde Grandmono zich achter de oren. 'Het ging zo goed en soepel, waarom zouden we er een ander label bij halen? We hadden ondertussen al doorgekregen dat ze weinig konden

toevoegen, maar wel een hoop incasseren.'

Dit betekent overigens niet dat je er altijd goed aan doet een eigen label te beginnen. Vaak is het zelfs helemaal niet verstandig, benadrukt Emerald. 'Wij hadden veel mee, bijvoorbeeld een studio waarin we relatief goedkoop konden produceren. Onze spaarcentjes waren toereikend genoeg om een release te financieren. En Schreurs en Van Wieringen beschikten over een hoop ervaring en schrokken niet terug voor een berg papier. In korte tijd wisten ze net zoveel als een doorsnee label. Dat moet je maar kunnen. Ik ben er in ieder geval zelf het type niet voor om alles uit te zoeken.'

Daarnaast heb je als klein label weinig macht. 'Dat is niet zo erg als je in een niche zit en succes boekt, zoals wij met *Back It*

Up. Maar als je moet concurreren met liedjes van artiesten in hetzelfde genre, en relatief onbekend bent, is de macht en het netwerk om er iets doorheen te drukken belangrijk. Dan kun je met een groot label veel meer bereiken.'

Dit najaar gaat Emerald weer touren door haar geliefde Engeland. Vijf weken lang geeft ze concert na concert, onder meer in de Royal Albert Hall. Kort daarna staat ze in AFAS Live, en dat doet Emerald veel goed. 'Ik ben er niet meer geweest sinds het doorbreekjaar 2010, toen ik drie uitverkochte concerten gaf. Het is bijzonder om er dit jaar weer te spelen.'

Wat heb je aan de Ntb gehad?

Emerald werd na haar studie aan het Conservatorium van Amsterdam lid van de Ntb. 'Ik dacht: wel handig als je aan het werk gaat als zelfstandige, dat er iemand is die je helpt als er veel papier moet worden bestudeerd. Zelf had ik daar niet zo veel zin in. Maar het moet soms wel! Het lidmaatschap kwam haar goed van pas toen ze haar eigen zanglespraktijkje opzette. Want hoe regel je dat nu allemaal met de belastingdienst? 'Ik las de belastingsspecials van *Muziekwereld* goed door en belde op als ik het niet snapte!' Ook was het erg ingewikkeld om geld te innen voor een optreden en daarna af te rekenen met de belastingdienst. 'Dan belde ik gewoon op.

Caro Emerald foto: Adrie Mouthaan

En het is fijn als iemand tegen je zegt: doe dit en dat en dan is alles in orde.'

En dan was er nog de samenwerking met de heren Schreurs en Van Wieringen. Die wisten alles

van rechten en regelingen en Emerald bijna niets. Behandelden ze haar eigenlijk wel fair? 'Ik heb alles doorgenomen met rakenDra en voor zover ik weet ben ik niet opgelicht, ha ha. Dat

had ik ook niet verwacht, maar het is wel fijn dat er een instantie is die alles haarfijn kan uitleggen, zodat je weet waar je aan begint.'

Jeroen Akkermans